Dr hab. n. med. Grzegorz A. Czapski
Instytut Medycyny Doświadczalnej i Klinicznej
Im. M. Mossakowskiego Polskiej Akademii Nauk
Zakład Komórkowej Transdukcji Sygnału
ul. Pawińskiego 5, 02-106 Warszawa

Ocena dorobku naukowego oraz osiągnięcia naukowego pt. „Neuroprotekcyjne działanie wybranych związków po urazie w ośrodkowym i obwodowym układzie nerwowym u zwierząt" w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk medycznych pani dr n. med. Edycie Olakowskiej

Niniejsza opinia została przygotowana na podstawie uchwały nr 436/2023 Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach z dnia 26 października 2023 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziadzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne, wszczętym na wniosek dr Edyty Olakowskiej. Recenzja została wykonana na podstawie przedstawionej dokumentacji obejmującej: wniosek przewodni, kopię dyplomu doktora, autoreferat, kopie artykułów naukowych stanowiących cykl, oświadczenia współautorów, wykaz osiągnięć, analizę bibliometryczną, i in.

Przebieg pracy zawodowej

Pani Edyta Olakowska po uzyskaniu w roku 1994 dyplomu lekarza rozpoczęła w roku 1995 pracę w Katedrze i Zakładzie Fizjologii Wydziału Lekarskiego Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach (obecnie pod nazwą Katedra i Zakład Fizjologii, Wydział Nauk Medycznych, Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach) na stanowisku asystenta, w latach 2007-2012 na stanowisku wykładowcy, od roku 2012 do dzisiaj – na stanowisku adiunkta dydaktycznego. W międzyczasie uzyskała w roku 1999 dyplom specjalisty z zakresu ginekologii i położnictwa. Stopień naukowy doktora nauk medycznych pani dr Edyta Olakowska uzyskała w roku 2002 na Śląskim Uniwersytecie Medycznym w Katowicach na podstawie obronionej rozprawy doktorskiej pt. „Zmiany czynności elektrofizjologicznej mięśnia sercowego królika po zastosowaniu nowej pochodnej propranololu" (promotor: dr hab. n. med. Dominik Samek). Poza tym, Habilitantka w latach 2010-2012 była zatrudniona

w Wyższej Szkole Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach, gdzie prowadziła zajęcia dydaktyczne.

Ocena cyklu wieloautorskich prac stanowiących osiągnięcie naukowe

Osiągnięciem naukowym będącym przedmiotem habilitacji dr Edyty Olakowskiej jest cykl czterech artykułów naukowych opublikowanych w latach 2017-2019, a więc już po uzyskaniu stopnia doktora, w recenzowanych czasopismach naukowych z listy JCR o zasięgu międzynarodowym:

1. Olakowska E, Marcol W, Właszczuk A, Woszczycka-Korczyńska I, Lewin-Kowalik J. The neuroprotective effect of N-acetylcysteine in spinal cord-injured rats. Adv Clin Exp Med 2017; 26:1329-1334.
   IF=1,262; punktacja ministerialna: 15; cytowania: 7 (wg Web of Science Core Collection z 23.01.2024; bez autocytacji)
2. Ślusaczyk W, Olakowska E, Larysz-Brysz M, Woszczycka- Korczyńska I, Gendosz de Carrillo D, Węglarz WP, Lewin-Kowalik J, Marcol W. Use of ebselen as a neuroprotective agent in rat spinal cord subjected to traumatic injury. Neural Regen Res 2019; 14:1255-1261.
   IF=3,171; punktacja ministerialna: 70; cytowania: 7 (wg Web of Science Core Collection z 23.01.2024; bez autocytacji)
3. Olakowska E, Rodak P, Pacwa A, Machowicz J, Machna B, Lewin-Kowalik J, Smędowski A. Surgical Menopause Impairs Retinal Conductivity and Worsens Prognosis in an Acute Model of Rat Optic Neuropathy. Cells 2022; 11: 3062.
   IF=7,666; punktacja ministerialna: 140; cytowania: 2 (wg Web of Science Core Collection z 23.01.2024; bez autocytacji)
4. Olakowska E, Właszczuk A, Turek A, Borecka A, Liśkiewicz A, Wawro D, Kasperczyk J, Jędrzejowska-Szypułka H. Effects of 17-β-estradiol released from shape-memory terpolymer rods on sciatic nerve regeneration after injury and repair with chitosan nerve conduit in female rats. J Appl Biomed 2022; 20: 87-97.
   IF=0,5; punktacja ministerialna: 40; cytowania: 1 (wg Web of Science Core Collection z 23.01.2024; bez autocytacji)

Łączny współczynnik wpływu (Impact Factor) tych publikacji wynosi 12,599, łączna liczba punktów ministerialnych to 265. W dwóch publikacjach cyklu Habilitantka jest pierwszym

autorem, w dwóch jest jednym z dwóch równorzędnych pierwszych autorów. W jednej publikacji jest autorem korespondencyjnym.

Habilitantka nie sformułowała w Autoreferacie jasno celu badań, które zrealizowała w ramach cyklu publikacji stanowiących podstawę habilitacji, nie da się więc stwierdzić na podstawie umieszczonych w Autoreferacie wniosków, w jakim zakresie te cele zostały zrealizowane. Wnioski są przedstawione oddzielnie dla każdej publikacji, co może sugerować, że publikacje stanowiące cykl są słabo powiązane tematycznie. Tytuł cyklu wskazuje, że szeroko rozumianym celem było zbadanie substancji neuroprotekcyjnych, zarówno egzogennych jak i endogennych, które przeciwdziałają uszkodzeniom komórek nerwowych i pobudzają regenerację w warunkach uszkodzenia rdzenia kręgowego, nerwu wzrokowego oraz nerwu kulszowego.

W pierwszej publikacji pt. „The neuroprotective effect of N-acetylcysteine in spinal cord-injured rats" zaprezentowano wyniki badania neuroprotekcyjnego działania egzogennej N-acetylocysteiny (NAC) w warunkach uszkodzenia rdzenia kręgowego na poziomie Th10 u szczurów. Co ciekawe, uraz rdzenia kręgowego indukowano z wykorzystaniem impaktora ciśnieniowego skonstruowanego uprzednio przy współudziale niektórych spośród współautorów publikacji. Urządzenie to umożliwia wykonanie kontrolowanego urazu istoty białej bez konieczności wykonywania laminektomii. Mechanizm uszkodzenia odtwarza specyfikę komunikacyjnych urazów rdzenia u ludzi. Analizę prowadzono przez 12 tygodni po urazie. Wykazano, że zastosowanie NAC (dwukrotna iniekcja dootrzewnowa) bezpośrednio po urazie oraz 24 godziny po nim ma raczej umiarkowany wpływ na regenerację neuronów rdzenia kręgowego. Zaobserwowano pewne korzystne efekty podania NAC, w tym wyraźną regenerację aksonów w rdzeniu i zmniejszenie całkowitej długości uszkodzenia, chociaż nie doszło do zmiany powierzchni mikrocyst pourazowych. NAC jedynie częściowo zapobiegał funkcjonalnym efektom urazu, tzn. powodował zmniejszenie kąta rotacji tylnej kończyny, ale nie wpływał na koordynację między kończynami ani na aktywność lokomotoryczną (BBB-score). Nie jest zadaniem recenzenta ocena metodologii badań naukowych zaprezentowanych w zrecenzowanych i opublikowanych artykułach, dlatego pozwalam sobie tylko na wyrażenie zdziwienia, że autorzy grupę eksperymentalną po SCI nazwali grupą „kontrolną" i nie uwzględnili w badaniu grupy poddanej operacji pozorowanej, tzw. „sham-operated". Nie wpływa to jednak istotnie na wartość uzyskanych wyników, tym bardziej, że autorzy częściowo przywołują wartości typowe dla zdrowych zwierząt w dyskusji. Opis

wyników zaprezentowanych na rycinie 4 zawiera błędy, nie zgadza się z wartościami, które można odczytać z wykresu. Wbrew opisowi wyników „the NAC group (0.81 ±0.29 mm^2)", na wykresie wartość dla tej grupy wynosi około 0,9 mm^2, a SD wynosi wg wykresu około 0,2. Rozbieżności te nie mają jednak istotnego wpływu na konkluzje pracy, ponieważ w prezentowanym na rycinie 4 badaniu i tak nie zaobserwowano znamiennych statystycznie różnic. Zdumiewa jednak, że nikt spośród współautorów ani recenzentów nie zauważył tego błędu na etapie redakcji tekstu. Dziwią również rozbieżności w opisie farmakokinetycznych właściwości NAC. W publikacji napisano, że NAC posiada znikomą zdolność przenikania bariery krew-mózg („The ability of NAC to cross the blood-brain barrier is questionable and could be dependent on the dose and schedule of administration.") podczas gdy w Autoreferacie Habilitantka pisze „N-acetylocysteina może aktywnie przekraczać barierę krew-mózg".

Habilitantka oszacowała swój wkład w powstanie pracy na 80%. Czworo pozostałych współautorów oszacowało swój wkład na 5% każdy i wyraziło zgodę się na wykorzystanie publikacji w habilitacji dr Edyty Olakowskiej. Według załączonego oświadczenia Habilitantka brała udział w opracowaniu koncepcji pracy, wykonywała badania, zbierała i analizowała dane, zebrała piśmiennictwo i przygotowała manuskrypt. Opis ten niezupełnie zgadza się z tym, co autorzy deklarowali w publikacji, wg której dr Olakowska nie analizowała danych.

W drugiej publikacji cyklu zatytuowanej „Use of ebselen as a neuroprotective agent in rat spinal cord subjected to traumatic injury" zaprezentowano wyniki eksperymentu o bardzo podobnym schemacie. Badanie to dotyczyło neuroprotekcyjnego działania ebselenu w uszkodzeniu rdzenia kręgowego. Zagadnienie to jest stosunkowo słabo poznane i niewątpliwie warte badania. Analizę prowadzono przez 12 tygodni po urazie. Oprócz badań behawioralnych, histologicznych, immunohistochemicznych, wykonano również obrazowanie czynnościowe techniką rezonansu magnetycznego. Badania potwierdziły, że uszkodzenie istoty białej wykonane z użyciem impaktora ciśnieniowego jest podobne morfologicznie do zmian obserwowanych u ludzi po urazie rdzenia. Wykazano, że zastosowanie ebselenu u szczurów bezpośrednio po urazie oraz 24 godziny po nim (dwukrotna aplikacja dożołądkowa) ma niewielki wpływ na regenerację aksonów istoty białej rdzenia kręgowego po urazie. Zaobserwowano pewne korzystne efekty podania ebselenu, w tym regenerację aksonów w rdzeniu i zmniejszenie całkowitej długości uszkodzenia. Ebselen jedynie częściowo zapobiegał funkcjonalnym efektom urazu, tzn. poprawiał koordynację

między kończynami ale nie miał wpływu na kąt rotacji tylnej kończyny, ani na dynamikę poprawy aktywności lokomotorycznej w czasie (BBB-score).

Habilitantka, jako drugi autor równorzędny z pierwszym, oszacowała swój wkład w powstanie pracy na 45%. Według załączonego oświadczenia brała ona udział w opracowaniu koncepcji pracy, wykonywała badania, zbierała i analizowała dane, zebrała piśmiennictwo i przygotowała manuskrypt. Opis ten niezupełnie zgadza się z tym, co autorzy deklarowali w publikacji, wg której dr Olakowska uczestniczyła jedynie w pisaniu manuskryptu. Pierwszy autor oszacował swój wkład w powstanie pracy na 45%. Czworo spośród współautorów oszacowało swój wkład na 2,5% każdy. Wszyscy wyżej wymienieni wyrazili zgodę na wykorzystanie publikacji w habilitacji dr Edyty Olakowskiej. Brakuje oświadczeń Darii Gendosz de Carrillo oraz Władysława P. Węglarza. Habilitantka nie wyjaśniła powodów tego braku, jednak należy stwierdzić, że taki sposób przygotowania oświadczenia, nie uwzględniający wszystkich współautorów publikacji, wydaje się być zgodny z zasadami obowiązującymi w SUM, vide „Zasady i tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Śląskim Uniwersytecie Medycznym" opublikowane na stronie uczelni.

Celem badań opisanych w trzeciej publikacji cyklu pt. „Surgical Menopause Impairs Retinal Conductivity and Worsens Prognosis in an Acute Model of Rat Optic Neuropathy" była ocena wpływu deficytu estrogenu w efekcie menopauzy chirurgicznej, wywołanej obustronnym usunięciem jajników (oweriektomia), na procesy neurodegeneracji i funkcjonowanie komórek zwojowych siatkówki (RGC) oraz interneuronów w szczurzym modelu ostrej neuropatii nerwu wzrokowego. Temat badania jest istotny ze względu na zaobserwowany związek deficytu estrogenu i zmian neurodegeneracyjnych w siatkówce i w nerwie wzrokowym. Zastosowany w badaniu model menopauzy chirurgicznej, dzięki temu, że powoduje szybki spadek poziomu estrogenów, jest zwykle punktem wyjścia do oceny specyficznych skutków późniejszej terapii egzogennymi hormonami. Habilitantka poprzestała jednak na porównaniu zmian wywołanych przez zmiażdżenie nerwu wzrokowego u zwierząt po owariektomii i u zwierząt kontrolnych (nie operowanych). Autorzy nie zdecydowali się też na zbadanie poziomu estrogenów u zwierząt po owariektomii, co dodatkowo zwiększyłoby wartość pracy. Wyniki badań wykazały, że w warunkach kontrolnych oba typy jądrowych receptorów estradiolu ERα i ERβ są obecne w RGC. Owariektomia powodowała translokację ERβ z jądra do cytoplazmy i błony komórkowej, podczas gdy ERα podlegał w tych warunkach

jedynie agregacji w jądrze. Autorzy wykazali, że już po dwóch tygodniach menopauzy chirurgicznej dochodzi do utraty interneuronów siatkówki (prawdopodobnie komórek amakrynowych), ale nie komórek zwojowych siatkówki. Z kolei sześć tygodni po owariektomii obserwowano upośledzenie funkcji zarówno interneuronów jak i komórek zwojowych siatkówki, jednak ponownie bez wpływu na ich liczbę. Wpływ niedoboru estrogenu uwidaczniał się natomiast po dodatkowym urazie tzn. po zmiażdżeniu nerwu wzrokowego. Obserwowano w tych warunkach zwiększoną wrażliwość komórek zwojowych siatkówki u zwierząt po owariektomii. Ciekawych danych dostarczyła elektroretinografia (ERG). Wyniki sugerują, że spośród neuronów siatkówki najbardziej wrażliwe na deficyt estrogenu są interneurony. Dodatkowy uraz w postaci zmiażdżenia nerwu wzrokowego powodował upośledzenie funkcji wyłącznie komórek zwojowych. Neuroprotekcyjne działanie estrogenu na komórki zwojowe siatkówki po uszkodzeniu nerwu wzrokowego zademonstrowano już przed laty (np. Nakazawa i wsp. Brain Res. 2006 ;1093:141-9), co zresztą Habilitantka omawia w publikacji. Za najciekawsze odkrycie uważam stwierdzenie, że to interneurony są grupą komórek siatkówki która jest najbardziej narażona na neurodegenerację związaną z brakiem estradiolu.

Habilitantka nie podaje jednoznacznie informacji, jaki jest jej wkład w powstanie tej pracy. Według Oświadczenia o wkładzie pracy wynosi on 75%, a wg Wykazu osiągnięć 80%. Niezależnie która wartość jest prawdziwa, wkład ten jest wysoki. Według załączonego oświadczenia Habilitantka brała udział w opracowaniu koncepcji pracy, wykonywała badania, zbierała i analizowała dane, zebrała piśmiennictwo i przygotowała manuskrypt. Opis ten niezupełnie zgadza się z tym, co autorzy deklarowali w publikacji. Pięcioro pozostałych współautorów oszacowało w oświadczeniu swój wkład na 5% każdy i wyraziło zgodę się na wykorzystanie publikacji w habilitacji dr Edyty Olakowskiej. Brakuje oświadczenia Bartosza Machny. Habilitantka nie wyjaśniła powodów tego braku.

Ostatnia publikacja cyklu zatytułowana „Effects of 17-β-estradiol released from shape-memory terpolymer rods on sciatic nerve regeneration after injury and repair with chitosan nerve conduit in female rats" jest w mojej opinii najciekawsza i najlepiej napisana. Habilitantka kontynuuje tu badania dotyczące neuroprotekcyjnego działania estradiolu, tym razem skupiając się na procesach neuroregeneracji nerwu kulszowego u szczura. Jak piszą sami autorzy pracy, korzystne działanie estrogenu na procesy regeneracji neuronów jest znane od lat, i nie na tej obserwacji opiera się według mnie wartość tej publikacji. Habilitantka

i jej współpracownicy połączyli w jednym skomplikowanym modelu eksperymentalnym kilka unikalnych i nowatorskich technologii, by pokazać jak długotrwałe i stabilne uwalnianie estradiolu do organizmu wpływa na regenerację nerwu kulszowego dodatkowo zaopatrzonego chitozanową protezą. W badaniu wykorzystano model obustronnej owariektomii w celu wyeliminowania głównego źródła endogennego estradiolu. Dwa tygodnie po owariektomii chirurgicznie przerywano ciągłość nerwu kulszowego z jednoczesnym wszczepieniem chitozanowej protezy. Estradiol podawany był zwierzętom w postaci podskórnie wszczepianych terpolimerowych implantów P(L-LA:GA:TMC)-E2, które uwalniają estradiol w sposób kontrolowany przez czas trwania eksperymentu. W artykule pokazano wartości stężenia estradiolu w surowicy jedynie w 2 punktach czasowych (14 dni i 42 dni po owariektomii), założyć jednak można, że stężenie estradiolu utrzymuje się na stałym poziomie, ponieważ pieczołowicie kontrolowano stabilność biodegradacji implantów P(L-LA:GA:TMC), z czego wynika, że uwalnianie estradiolu przebiegać powinno w stały sposób. Potwierdzają to również wcześniej opublikowane badania (Turek i wsp., Pharmaceutical Research, 2016; PMID: 27628625). Po 20 tygodniach nerwy kulszowe i fragment rdzenia kręgowego poddano analizie histologicznej i immunohistochemicznej. Zbadano też nasilenie autotomii (spowodowane bólem spontaniczne gryzienie palców odnerwionej kończyny). Analiza wykazała, że długotrwała suplementacja estradiolem działa przeciwzapalnie w miejscu uszkodzenia nerwu (zmniejsza naciek leukocytów), a także stymuluje regenerację nerwu kulszowego (zwiększa ilość i grubość nowych aksonów). Nie zaobserwowano natomiast wpływu estradiolu na masę mięśni kończyn tylnych oraz stopień autotomii. Praca wykazała też stabilność procesów biodegradacji używanych w badaniu terpolimerowych implantów. Słabą stroną pracy jest brak badań funkcjonalnych.

Habilitantka, jako pierwszy autor równorzędny z drugim, oszacowała swój wkład w powstanie pracy na 45%. Wg załączonego oświadczenia brała ona udział w opracowaniu koncepcji pracy, wykonywała badania, zbierała i analizowała dane, zebrała piśmiennictwo i przygotowała manuskrypt. Wkład ten należy uznać za istotny. Drugi autor, równorzędny z pierwszym, oszacował swój wkład w powstanie pracy na 45%. Czworo spośród współautorów oszacowało swój wkład na 2,5% każdy. Wszyscy wyżej wymienieni wyrazili zgodę na wykorzystanie publikacji w habilitacji dr Edyty Olakowskiej. Brakuje oświadczeń Arkadiusza Liśkiewicza i Dariusza Wawro. Habilitantka nie wyjaśniła powodów tego braku.

Mocną stroną prac złożonych jako cykl jest wykorzystanie w badaniach nowatorskich technologii w celu wygenerowania nowoczesnego modelu eksperymentalnego (impaktor ciśnieniowy, chitozanowe protezy, terpolimerowe implanty), a także wykorzystanie bardzo szerokiej palety metod badawczych. Możliwe to było dzięki współpracy z ośrodkami zewnętrznymi i pozwoliło na uzyskanie wyników stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk medycznych.

Słabą stroną cyklu jest niewielka spójność tematyczna. Konsekwencją tego jest bardzo ogólny tytuł osiągnięcia. Publikacje pierwsza i druga są zbliżone tematyczne, podobnie jak trzecia i czwarta, jednak trzeba wykazać dużo dobrej woli, żeby uznać spójność całego cyklu.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Przed uzyskaniem stopnia doktora (lata 1995-2002) Habilitantka angażowała się w działania naukowe o bardzo zróżnicowanej tematyce, czego efektem było współautorstwo 8 publikacji, w tym 3 artykułów oryginalnych, 1 poglądowego i 4 opisów przypadków. Wszystkie prace opublikowane zostały w czasopismach nie posiadających współczynnika wpływu IF.

Po uzyskaniu stopnia doktora w 2002 roku Habilitantka była współautorem (nie licząc prac tworzących cykl) 14 publikacji w czasopismach posiadających IF (9 oryginalnych i 5 poglądowych) i 12 publikacji w czasopismach nie posiadających IF (2 oryginalnych, 7 poglądowych, 3 rozdziałów w monografiach).

W tym czasie Habilitantka uczestniczyła w pracach eksperymentalnych skupionych w kilku równoległych tematach badawczych:

1. Badanie wpływu czynników, takich jak ekstrakty uzyskane z predegenerowanych nerwów lub neurotrofiny NGF i BDNF, na regenerację uszkodzonych nerwów obwodowych.
2. Badanie czynników promujących regenerację neuronów w ośrodkowym układzie nerwowym, takich jak melatonina czy estradiol.
3. Badanie wpływu czynników immunologicznych na nasilenie zmian patologicznych w modelach zwierzęcych krwotoku podpajęczynówkowego.

Wkład Habilitantki w powstanie tych prac nie był decydujący -w żadnej nie jest pierwszym ani korespondencyjnym autorem. Jednocześnie Habilitantka opublikowała w tym czasie 5

prac klinicznych, w tym 2 jako pierwszy autor, oraz 12 prac przeglądowych, w tym 5 jako pierwszy autor.

W sumie dr Edyta Olakowska opublikowała 38 artykułów. Chociaż tylko 18 z nich ukazało się w czasopismach posiadających współczynnik wpływu, sumaryczny IF wynosi 38,341. Publikacje Habilitantki były wg analizy bibliograficznej z dnia 08.02.2023 cytowane 174 razy, indeks Hirscha wynosi 8 (wg Web of Science Core Collection).

Oprócz artykułów w czasopismach naukowych dr Edyta Olakowska jest współautorką „Skryptu do ćwiczeń z fizjologii człowieka" pod red. J. Lewin-Kowalik oraz autorką 2 rozdziałów „Systemy modulujące pnia mózgu" i „Autonomiczny układ nerwowy" w podręczniku „Fizjologia i patofizjologia człowieka" pod red. Prof. dr hab. n. med. A. Cudnoch-Jędrzejewskiej (w przygotowaniu do druku).

Habilitantka jest ponadto współautorem 7 prezentacji na międzynarodowych konferencjach naukowych.

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzatorskie

Osiągnięcia dydaktyczne pani dr Edyty Olakowskiej są bardzo bogate i wynikają głównie z jej zatrudnienia w SUM w Katowicach. Od wielu lat prowadzi ona seminaria i ćwiczenia z przedmiotu fizjologia dla studentów II roku kierunku lekarskiego, wykłady i seminaria z przedmiotu „Basic Patient's Care" dla studentów I roku kierunku lekarskiego międzynarodowego (International Medical Programme -Unified Master's Degree), a w latach 1995-2017 prowadziła seminaria i ćwiczenia z fizjologii dla kierunku Pielęgniarstwo, Położnictwo oraz Fizjoterapia i Rehabilitacja. Ponadto w latach 2010-2012 pani dr Edyta Olakowska prowadziła wykłady i ćwiczenia na kierunku Zarządzanie Organizacjami Służby Zdrowia w Wyższej Szkole Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach.

Pani dr Olakowska była promotorem 2 prac licencjackich w Wyższej Szkole Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach, a obecnie jest promotorem pomocniczym w 2 przewodach doktorskich. Żaden z artykułów przedstawionego do oceny cyklu nie pokrywa się tematycznie z pracami wykonywanymi pod opieką Habilitantki. Ponadto pani dr Edyta Olakowska angażowała się w opiekę nad przygotowaniem 2 publikacji studentów z Koła Naukowego przy Katedrze i Zakładzie Fizjologii Wydziału Nauk Medycznych SUM w Katowicach.

Pani dr Edyta Olakowska była w latach 2002-2005 i 2008-2012 członkiem Rady Wydziału Lekarskiego SUM w Katowicach, od roku 2020 roku jest egzaminatorem w Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej SUM dla kierunku lekarskiego anglojęzycznego międzynarodowego. Habilitantka nie wykazała aktywności w zakresie popularyzacji nauki.

Ocena pozostałych osiągnięć

- Habilitantka nie odbyła stażu naukowego poza Śląskim Uniwersytetem Medycznym w Katowicach, z sukcesem współpracuje jednak z licznymi ośrodkami zagranicznymi i krajowymi, dzięki czemu możliwe było wykorzystanie w jej badaniach szerokiego wachlarza metod badawczych i nowatorskich technologii.
- Habilitantka nie była członkiem komitetu organizacyjnego żadnej konferencji naukowej, nie uczestniczyła w pracach komitetu redakcyjnego żadnego czasopisma naukowego, nie recenzowała żadnych prac naukowych, ani wniosków o finansowanie badań, nie współpracowała z otoczeniem społecznym i gospodarczym.
- Habilitantka nie była nigdy kierownikiem projektu badawczego, jest obecnie wykonawcą w projekcie finansowanym przez NCN, pięciokrotnie była wykonawcą w projektach statutowych SUM WNM w Katowicach.
- Habilitantka jest członkiem Polskiego Towarzystwa Fizjologicznego.
- Kandydatka w załączonej do wniosku dokumentacji nie zgłosiła patentów, wynalazków, ani wzorów użytkowych.
- Za zespołową działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną Habilitantka została uhonorowana przez Rektora Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach nagrodami zespołowymi: naukową III stopnia (2012), dydaktyczną III stopnia (2003, 2006) oraz nagrodą II stopnia za osiągnięcia w zakresie działalności organizacyjnej (2020, 2021, 2022).

Podsumowanie

Na podstawie oceny przedstawionej mi dokumentacji stwierdzam, że pani dr Edyta Olakowska jest zdolnym naukowcem z dużym potencjałem, jej osiągnięcia naukowe i dydaktyczne są znaczne. Pomimo pewnych wskazanych przeze mnie w recenzji niedociągnięć, uważam, że zaprezentowane wyniki są wartościowe, a cykl prac, chociaż nierówny, jako całość stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki medyczne.

Habilitantka nie prowadziła badań naukowych w innych ośrodkach poza SUM w Katowicach, jednak aktywność dydaktyczna połączona z promotorstwem 2 prac licencjackich w Wyższej Szkole Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach w mojej opinii powinna być uznana za aktywność naukową. Tym samym uważam, że pani dr Edyta Olakowska wykazuje się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni.

Całościowy dorobek naukowy Habilitantki oraz jej dorobek dydaktyczny oceniam pozytywnie. Potwierdzają to nagrody, które uzyskała za swoje osiągnięcia naukowe. Docenić należy umiejętność współpracy z innymi ośrodkami naukowymi, dzięki czemu prace Habilitantki mają charakter interdyscyplinarny. Ujemną stroną dotychczasowej działalności Habilitantki jest brak sukcesów w pozyskiwaniu środków zewnętrznych na finansowanie badań, a także brak zaangażowania w działalność ekspercką, w tym recenzencką.

Wniosek końcowy

Na podstawie oceny przedstawionego jako osiągnięcie cyklu prac, działalności dydaktycznej i organizacyjnej, oraz pozostałych osiągnięć pani dr Edyty Olakowskiej stwierdzam, że spełniają one wymagania określone w art. 219. ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W związku z powyższym popieram wniosek o nadanie dr n. med. Edycie Olakowskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk medycznych.

Warszawa, 25.01.2024

Grzegorz A. Czapski

Signed by /
Podpisano przez:

Grzegorz
Arkadiusz Czapski

Date / Data:
2024-01-25 14:18